

[Per Hækkerup.]

lettere økonomiske vilkår, som havde muliggjort en stigende produktion og beskæftigelse. Det siger altså det ærede medlem, når han skal tale om, hvad årsagen er til den vældige økonomiske fremgang.

Lidt senere i sin tale beskæftigede det ærede medlem sig med, hvorledes skattebetalingerne er vokset, og det ærede medlem nævnte, at skattebetalingerne under den nuværende regering er vokset med 2 milliarder kr. om året. Nu ved det ærede medlem lige så godt som jeg, at det ikke skyldes, at skattesatserne er sat op; de er tværtimod sat ned. Når skatteindtægterne for statens vedkommende er vokset med disse 2 milliarder kr., så skyldes det udelukkende, at fremgang i produktion og beskæftigelse har medført en indkomststigning hos borgerne. Hvis vi havde haft uforandrede skattesatser, hvis vi ikke havde gennemført nedsættelserne først og fremmest i foråret, ville skattebetalingerne have været øget endnu mere.

Årsagen til den forøgede skattebetaling ligger altså i de stigende indkomster, som til syvende og sidst er at føre tilbage til forbedring i bytteforholdet — efter det ærede medlems opfattelse. Men når vi når til den forøgede skattebyrde, vendes pludselig det ærede medlems hele betragtningssmåde om. Så siger det ærede medlem: nu vil de, der har forøget skatterne med 2 000 mill. kr., gå til skattevalg. Er det bytteforholdet, der vil gå til skattevalg? Hvis ikke det er bytteforholdet, må det være regeringen, men hvis det er regeringen, der har øget skattebyrden med de 2 000 mill. kr., hvis regeringen har ansvaret for denne stigning, så må regeringen også have ansvaret eller medansvaret for den stigning i indkomsterne, som har fremkaldt den forøgede skattebetaling. Man kan ikke på én gang hævde, at indkomststigningen skyldes bytteforholdet, mens det ubehagelige, der følger med, når man har stigning i indkomsten, nemlig at skatten også vokser, ikke skyldes bytteforholdet, men regeringen.

Jeg vil også gerne sige, at det ærede medlem efter min opfattelse gør sig skyldig i en ensidighed i vurderingen af tingene. Jeg forstår nok, at det ærede medlem har villet sige, at det er regeringens ansvar, at skatterne ikke er nedsat mere, end sket er, men så synes jeg, det ærede medlem skulle

udtrykke sig med den klarhed, han ellers plejer at udtrykke sig med. (Poul Møller: Det gør det ærede medlem jo i stedet for!). Ja, og det skal jeg gerne blive ved med.

Spørgsmålet om, hvad årsagen er til bedringen, bliver vi formentlig ikke enige om; det kan vi nok fortsætte diskussionen om, og jeg har jo nok forstået hvorfor. Det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen er nødt til at benægte, at regeringen har haft nogen andel i forbedringen. Det forekommer mig både efter at have lyttet til debatten herinde og efter at have set den reaktion, der har været ikke blot på det oprindelige fællesprogram, der blev fremsat, men også på den tilpasning af fællesprogrammet, som blev fremsat for et par dage siden, at tilliden til oppositionen næsten dag for dag bliver mindre. Lad mig blot minde om, at oppositionen med det forslag, der blev fremsat for et par dage siden, accepterede, at staten måtte have et overskud på sit budget, mens man for et år siden omhyggeligt forklarede os, at noget sådant var helt urimeligt. Pengene skulle blive hos borgerne og ikke i statskassen.

Lad mig minde om, at vi netop i dag har diskuteret spørgsmålet om forhøjelse af folke- og invalidepensionerne. Om det spørgsmål havde oppositionen en ganske anden opfattelse, da vi diskuterede åbnings-talen for et år siden. Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde således ved den lejlighed bl. a. følgende:

„Vi har mange års erfaring for, at overskud i statens kasse frister det høje ting og frister regeringen til nye statsudgifter, f. eks. øget folkepension, dagpenge til sygekasserne, nye erhvervslån etc.“

Dengang vendte det ærede medlem, hans parti og hans medparti, de to højrepartier, sig i forening mod en politik, der kunne føre til, at man forhøjede ydelserne til folke- og invalidepensionisterne eller andre sociale satser. I dag oplever vi noget helt andet; i dag oplever vi, at de ærede medlemmer er med til at gennemføre forbedringer af satserne, som efter vor opfattelse både er påkrævede og rimelige.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Asger Jensen, da vi drøftede lovforslaget i eftermiddags, gjorde en bemærkning om, at det nu var lykkedes oppositionen at trække regeringspartierne med til forbed-